

Lenvik lærerlag

hadde undervisningsprøve paa Asplund 17de april. Stevnet var ikke begunstiget med noget godt veir; men trods dette, møtte der dog forholdsvis mange frem — ja endog de som hadde lang og besværlig vei. Der var dog et mindretal som ikke møtte, og som vi gjerne har set deltat; men der kunde kanskje være grunde, der talte for deres uteblivelse.

Paa Aspelund blev vi mottat med utsøkt gjestfrihet av hr. og fru Steen, samt av frk. Erlandsen og lærerlagets formand hr. Rødvik, som allerede tidligere var ankommet.

Efter at ha inddat en liten forfriskning, av kaffe og smørrebrød — begav vi os ind i skolestuen.

Straks vi traadte ind — samt senere under prøven fik vi forstaaelse av, at det var opvakte og intelligente barn, som det var en lyst at høre paa; men den som bør ha æren av det, er frk. Erlandsen. Jeg fik det indtryk, at hun hadde en særdeles begavelse til at orientere sig samtale med børnene og hendes undervisning var kvik og grei. Jeg er ikke i tvil om at hun ikke har nedlagt et stort arbeide der. Prøven varte helt til kl. 3 1/2 efterm., hvor den avsluttedes med at lærer Rødvik holdt en liten kvik, grei opmuntrende tale til børnene.

Efter en kort middagspause, samledes samtlige sig i skolestuen til kritik og diskution av prøven. Dette var efter min mening, det interessanteste samt mest belærende av hele prøven. Denne kritik, eller rettere sagt samtale, varte i samfulde 4 timer — og der utveksledes en livlig og tildels ivrig kritik og diskuiton; men dog i al venskabelighet. Samtliges indlæg var saklig og belærende for undervisningen, og jeg er sikker paa, alle tilstedeværende var sig selv bevist, hvilken nytte de hadde av turen.

Tilslut holdt lærerlagets formand hr. Rødvik en tale, hvori han paapekte nytten av saadanne prøver og sammenkomster, samt takket samtlige for fremøte. Hr. Nordaas rettet et velment komplement til frk. Erlandsen, for godt arbeide - hvorefter hr. Rødvik paa samtliges vegne rettet en tak til hr. Dahl for samværet og lykke til den nye livs gjerning.

Til slutning avsyngtes første og sidste vers av «Gud signe», hvorefter alle skiltes under megen god stemning — samt vel os bevist under opholdet der.

Taarnelv 24. april 1914.

Chr. Dahl